

Bilag til bet. o. lovf. vedr. ligningsloven

2, hvor man har angivet en eksakt grænse på »30 pct.« eller »300 kvadratmeter«. Denne grænse forekommer i øvrigt at være meget relevant for ligningslovens § 15 K, stk. 2. Efter den nugældende fortolkning af § 15 K, stk. 2, kan man komme i den besynderlige situation, at der for en ejendom kan foretages skattemæssig afskrivning efter afskrivningslovens § 20, stk. 2, mens der skal anvendes standardfradrag, fordi ejendommen ikke »i overvejende grad« benyttes til erhvervmæssig virksomhed. På denne baggrund vil det være hensigtsmæssigt, at grænsen på 30 pct. ligeledes blev anvendt i ligningslovens §§ 15 F og 15 K.

Vi skal ikke ved nærværende tage stilling til, om der i §§ 15 F og 15 K burde fastsættes den ene eller anden grænse. Vi skal derimod påpege, at det vil være en væsentlig administrativ lettelse, såfremt de eksisterende for-

mulinger blev erstattet af eksakte procent-satser.

Vi skal i denne forbindelse gøre opmærksomhed på, at anvendelsen af forskellige pro-centsatser (25 pct. i § 15 F og 50 pct. i § 15 K) giver en tilsyneladende utilsigtet virkning vedrørende anvendelse af standardfradrag. Ifølge § 15 J, stk. 2, er standardfradraget 1 pct. af det beregningsgrundlag, der benyttes ved beregning af lejeværdi. Hvis ejerboligen anvendes således, at mellem 25 pct. og 50 pct. af ejendommens samlede værdi anvendes erhvervmæssigt, kan man ikke foretage fradrag for faktiske vedligeholdelsesudgifter, jfr. § 15 K, men uanset dette, beregnes standardfradraget kun af den del af ejendommens samlede værdi, som anvendes privat. Dette problem ville blive løst, hvis der i §§ 15 F og 15 K blev anvendt samme procent-satser.

Med venlig hilsen

Arne Linå Jørgensen
formand for skatteudvalget